

A fellebbezők kérelmei

A fellebbező azt kéri, hogy a Bíróság

- helyezze hatályon kívül a megtámadott ítéletet;
- adjon helyt az elsőfokú eljárásban, a T-580/16. sz. ügy keresetében a fellebbező által előterjesztett kereseti kérelmeknek;
- az alperest kötelezze valamennyi költség viselésére.

Jogalapok és fontosabb érvek

A fellebbező úgy véli, hogy a megtámadott ítéletben a Törvényszék többször is tévesen alkalmazta a jogot, és elferdítette a tényeket.

A Törvényszék tévesen alkalmazta a jogot, és elferdítette a tényeket, mivel elutasította azt, hogy az európai uniós jogrendben a tandíj fogalmát egységesen és önállóan értelmezzék, és mivel e fogalom értelmezését a tisztviselő lakóhelye szerinti ország különböző oktatási rendszereiben elfogadott jelentésétől tette függővé, anélkül hogy a tandíjak természetét és a gyermekek érdekeit figyelembe vette volna.

A Bíróság ítélkezési gyakorlata szerint, az uniós jog egységes alkalmazásából és az egyenlőség elvéből egyaránt az következik, hogy a jelentésének és hatályának meghatározása érdekében a tagállami jogokra kifejezett utalást nem tartalmazó uniós jogi rendelkezést az egész Unióban önállóan és egységesen kell értelmezni, figyelembe véve a rendelkezés összefüggéseit és a kérdéses szabályozás célját (2015. október 15-i Axa Belgium ítélet, C-494/14, EU:C:2015:692).

A Törvényszéknek a megtámadott ítélet 47. pontjában szereplő megállapítása ezenkívül inkoherens és figyelmen kívül hagyja az előzetes közigazgatási panasz és a kereset összhangjára vonatkozó ítélkezési gyakorlatot.

A fellebbező azt állítja továbbá, hogy a Törvényszék megsértette az indoklási kötelezettségét, mivel nem határozott az egyenlő bánásmód elvének és az Alapjogi Charta 22. cikkének megsértéséről, jóllehet azokra hivatkoztak az előtte folyamatban lévő eljárásban.

A fellebbező szerint, ebből következően a Törvényszék – mivel a fellebbező három különböző kifogását túlságosan röviden vizsgálta meg – mind jogi, mind ténybeli szempontból megalapozatlan megállapításokra jutott.

A Törvényszék (nyolcadik tanács) T-36/16. sz., Enercon kontra EUIPO ügyben 2017. május 3-án hozott ítélete ellen az Enercon GmbH által 2017. július 17-én benyújtott fellebbezés

(C-433/17. P. sz. ügy)

(2017/C 412/21)

Az eljárás nyelve: angol

Felek

Fellebbező: Enercon GmbH (képviselők: R. Böhm, Rechtsanwalt, M. Silverleaf QC)

A többi fél az eljárásban: az Európai Unió Szellemi Tulajdoni Hivatala, Gamesa Eólica, SL

A fellebbező kérelmei

A fellebbező azt kéri, hogy a Bíróság:

- helyezze hatályon kívül a Törvényszék T-36/16. sz. ügyben hozott ítéletét;
- helyezze hatályon kívül a Törvényszék T-245/12. sz. ügyben hozott ítéletét;
- utalja vissza az ügyet az EUIPO elé, hogy utóbbi az első fellebbezési tanács által az R 260/2011-1. sz. ügyben hozott határozatot fogadja el, és utasítsa el Gamesa által az érintett védjegy törlése iránt benyújtott kérelmet;
- az elsőfokú eljárás alperesét kötelezze az eljárás költségeinek viselésére.

Jogalapok és fontosabb érvek

A fellebbező úgy érvel, hogy a megtámadott T-36/16. sz. ítélet megsérti a 207/2009/EK⁽¹⁾ tanácsi rendelet 7. cikke (1) bekezdésének b) pontját és/vagy az 52. cikke (1) bekezdésének a) pontját, valamint hogy a Törvényszék előtti eljárás a következő indokok alapján szabálytalan volt:

1. A Törvényszék tévesen állapította meg, hogy a vitatott védjegy nem rendelkezik az előírt benne rejlő megkülönböztető képességgel, mely lajstromozhatóvá tenné, és mivel ez ellentétes a 207/2009 rendelet 7. cikke (1) bekezdésének b) pontjával, ezzel a Törvényszék tévesen alkalmazta a jogot.
2. Az első téves jogalkalmazás az volt, hogy a Törvényszék a védjegynek a bejelentési űrlapon színvédjegyként történt meghatározását a védjegy jogi jellegének meghatározásaként kezelte, amely következképpen a benne rejlő megkülönböztető képesség értékelését is érintette. A Törvényszéknek ki kellett volna mondania, hogy a védjegynek a bejelentési űrlapon színvédjegyként történt meghatározására elsősorban az EUIPO adminisztratív célszerűsége miatt került sor, és e meghatározás nem bír jogi hatással. Következésképpen nem csupán a védjegynek a bejelentési űrlapon szereplő meghatározását, hanem a bejelentés teljes egészét, különösen a védjegynek a bejelentési űrlappal benyújtott ábrázolását figyelembe kellett volna vennie a lajstromozni kívánt védjegy jellegének meghatározásakor. A védjegynek a bejelentésben szereplő ábrázolása egy ábrás védjegy, amely rendelkezik az ott leírt különös tulajdonságokkal.
3. A Törvényszéknek figyelembe kellett volna vennie továbbá a védjegy lajstromozott formáját, és különösen az EUIPO által kiállított védjegyokiratban megjelölt formáját. A védjegyokirat az a dokumentum, mely rögzíti a lajstromozott védjegy formáját, és a Törvényszéknek e dokumentumot kellett volna a lajstromozott védjegy jellegét illetően meghatározónak tekinteni. A védjegyokirat tartalma, megfelelően értelmezve, egyértelművé teszi, hogy a védjegy ábrás védjegyként került lajstromozásra, melynek formája a bejelentési űrlappal benyújtott ábrázolás szerinti. A Törvényszék azzal, hogy nem így tett, tévesen értelmezte a jogot.
4. A második téves jogalkalmazás, és egyben eljárási szabálytalanság az volt, hogy a Törvényszék visszautasította a vitatott védjegy védjegyokirata tartalmának megértéséhez szükséges információkat. E dokumentum a Szellemi Tulajdon Világszervezetének ST.60. sz. kiadványa, mely meghatározza a szellemi tulajdon-jogi hivatalok, köztük az EUIPO által a bejegyzések természetének és jelentésének azonosítására általánosan használt INID kódokat. Az INID kódok jelentését kizárólag az ST.60. sz. kiadványra vagy azzal egyenértékű referenciaforrásra hivatkozással, a védjegyokiratok tartalmát pedig csak a bennük foglalt INID kódok jelentésére hivatkozással lehet meghatározni. A Törvényszék tévesen értékelte bizonyítéknak ezen információk forrását, és következképpen tévesen tagadta meg a dokumentum vagy a benne foglalt információ elfogadását, jóllehet az egy szótárnak megfelelő jogi szöveg. Ha a Törvényszék figyelembe vette volna az elé terjesztett értelmező eszközöket, úgy értékelte volna, hogy a védjegyokirat egy ábrás védjegyre vonatkozik, mely a bejelentési űrlapon feltüntetett ábrázolásból áll. Ilyen védjegyről az EUIPO első fellebbezési tanácsa már helyesen megállapította, hogy az rendelkezik a lajstromozáshoz szükséges megkülönböztető képességgel, és a Törvényszéknek ugyanezt kellett volna megállapítania.

⁽¹⁾ A közösségi védjegyről szóló, 2009. február 26-i 207/2009/EK tanácsi rendelet (HL 2009., L 78., 1. o.).

A Sąd Rejonowy Poznań – Stare Miasto w Poznaniu (Lengyelország) által 2017. augusztus 22-én benyújtott előzetes döntéshozatal iránti kérelem – HR

(C-512/17. sz. ügy)

(2017/C 412/22)

Az eljárás nyelve: lengyel

A kérdést előterjesztő bíróság

Sąd Rejonowy Poznań – Stare Miasto w Poznaniu

Az alapeljárás felei

Felperes: HR